



Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 44 (1933)

Piektdien, 1957. g. 12. aprīlī

13. gads

Vairāk labu augļu dārzu kolchozos

Ka dārzkopība ir ienesīga saimniecības nozare, par to pārliecinājušies daudzi mūsu rajona kolchozi. Kolchozs „Boļševiks” pērn no augļu dārziem ieņēma vairāk nekā 100 tūkstoš rubļu. Labus ienākumus parpārdotajiem augļiem guva arī kolchozi „Jaunā gvarde”, „Uzvara” un citi. Dārzkopības ražojumiem ir liela nozīme kā darbaļaužu uztura līdzeklim, kura dietiskā vērtība ir nenoliedzama.

Lai paplašinātu jaunu dārzu stādījumus un celtu esošo dārzu ražību, Latvijas PSR Ministru Padome un Latvijas KP Centrālā Komiteja nolēmusas rīkot aprīlī un maijā visos republikas rajonos, kolchozos un padomju saimniecībās dārzu mēnesi. Mūsu rajonā dārzu mēnesis notiks no 15. aprīļa līdz 20. maijam. Šajā laikā kolchoziem, skolām jāorganizē jaunu dārzu stādīšana, esošo augļu koku apkopšana.

Pareizi rīkojas kolchozos „Boļševiks”, „Sarkanā zvaigzne”, „Jaunā gvarde” un citos, kuri jau laikus sāka rūpēties par augļu dārzu apkopšanu.

Kolchozā „Boļševiks” jau ziemā augļu dārzos izveda kūstmēslus. Tagad augļu dārzos rosīgi strādā dārznieks b. Ozoliņš un viņa palīgs b. Šenholcs, kalpojot augļu kokus un apmīgojot tos pret kaitēkļiem. Kolchozā „Sarkanā zvaigzne” augļu dārzu apkopšanai norīkoti vairāki kolchoznieki, kas izgriež augļu kokiem sausus zarus, apmīgo tos. Šajos kolchozos arī katru gadu paplašina augļu dārzus, iedēstot jaunus kociņus. Tāpēc arī saprotams, ka ienākumi no augļu dārziem gadu no gada palielinājas.

Bet ne tā tas ir visos rajona kolchozos. Nereti mēslojuma trūkuma un nepietiekamas apkopšanas dēļ augļu dārzi panīkst, ar katru gadu samazinājas raža, augļi kļūst mazvērtīgāki. Tā tas vērojams kolchozos „Brīvība”, „Lisenko vārdā nosauktajā”, „Proletarietis” un citos. Šajos kolchozos arī šopavasār vēl nekas nav darīts, lai apkoptu esošos augļu dārzus. Daudzos kolchozos nav arī padomāts par augļu dārzu paplašināšanu. No visiem rajona kolchoziem vienīgi „Sarkanā zvaigzne” iesniedzis pieprasījumu iegādāties augļu kociņus kokaudzētavā „Baužas”.

Tā nedrīkst turpināties. Sākoties dārzu mēnesim, ikvienā rajona kolchozā rosīgi jāstājas pie darba augļu dārzos. Aktīva dalība šajā pasākumā jāņem gan lauku, gan arī pilsētas uzņēmumu, iestāžu un skolu komjaunatnes organizācijām. Labu piemēru parādīja Mičurina vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši, organizējot komjauniešu un jauniešu talku mēslojuma izvešanā augļu dārzos. Darbu augļu dārzos ir daudz, un tie jāveda dārzkopības specialistiem.

ZAPOROŽJE. Lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas „Komunars” kolektīvs konstruējis jaunas uzlabotas lauksaimniecības mašīnas. Inženier tehniskais personāls kopā ar rūpnīcas konstruktoriem projektējuši un pagatavojuši jaunu „ŽH-4,0” pļaujmašīnu. Jaunā labības pļaujmašīna ir trīs reizes vieglāka par parastajām. Pļaujmašīnu apkalpo viens traktorists. Jaunās piekarināmās pļaujmašīnas platums — 4 metri. Tā viegli apkalpojama un parocīga transportēšanai.



Attēlā: jaunā uzkarināmā pļaujmašīna izmēģinājuma cečā.

RAJONA LAUKOS

Sēj virsmēslojumu uz ziemājiem un zālājiem

Lauksaimniecības arteli „Cīņa” turpina ziemāju un ilggadīgo zālāju virsmēslošanu.

Ziemāju virsmēslošanai katrā brigādē norīkoti vairāki kolchoznieki. Viņiem šajā darbā palīdz Kuldīgas MTS traktorists Pēteris Pigevics, sējot virsmēslojumu uz ilggadīgajiem zālājiem ar traktora vilkmēs mineralmēslu sējmašīnu. Kolchoznieki un traktorists izsējuši virsmēslojumu uz vairāk nekā 120 ha ilggadīgo zālāju un 80 ha ziemāju.

J. Zieds

Rosme piefermas laucīņos

Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa lopkopes šogad apņēmušās apkopt piefermas laucīņus 0,3—0,5 ha platībā. Vairākas slaucējas jau sākušas darbu piefermas laucīņos. Tā lielopu novietnes „Mātras” lopkope-slaucēja b. Milberga pati sastrādāja augsnī piefermas laucīņā un jau iesējusi lopbarības saknāugus. Augsnī piefermas laucīņos sastrādājušas arī pārējās šīs novietnes lopkopes.

V. Kurmis



Attēlā: Kabilles MTS traktoristi Rudovics un Dārzlīšs pārrak tupeju laukus.

Pēc dažām siltām dienām atkal iestājas auksts, taču pavasara rosme lauksaimniecības arteli „Uzvara” neapsīka. Pabeiguši ziemāju un zālāju virsmēslošanu un apsējuši ap 150 ha ilggadīgo zālāju, kolchoznieki turpināja aršanu.

Pirmais aršanu uzsāka mehanizators Rudovics kopīgi ar otrās maiņas traktoristu

Dārzlīņu. Viņi jau uzaruši vairāk desmit hektaru augsnes un kultivējuši ap 50 ha lielu platību.

Dažas dienas vēlāk aršanu sāka vēl ar diviem traktoriem. Diendienā traktoristi veic maiņas uzdevumu, uzarot kopā 16—18 ha. Pašreiz pavisam uzarts pāri par 80 ha pavasara aruma. Pirmie 10 ha uzarti arī ar zirgiem.

R. Veldze

Sacenšas par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai

Rajona rūpniecības kombināta kolektīvs, iepazīsies ar PSKP CK lēmumu par gatavošanos Lielā Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai, pieņēma socialistiskās sacenšības saistības. Gada plānu kopprodukcijā kolektīvs apņēmis izpildīt līdz 1. decembrim, bet līdz Lielā Oktobra 40. gadadienai dot valstij virsplāna produkciju par 1 miljoni 600 tūkstošiem rubļu. Virs plāna kolektīvs apņēmis ražot 320 000 jēlķieģļu, paaugstināt darba ražīgumu par 4,2 procentiem, ievērojami pazemināt produkcijas pašizmaksu. Jau līdz 1. Maija svētkiem Rūpniecības kombināta ļaudis apsolījušies dot virsplāna produkciju par 900 tūkstoš rubļiem.

Par pieņemto saistību izpildi Rūpniecības

kombināta kolektīvs iekļāvies socialistiskajā sacensībā ar Saldus rajona rūpniecības kombinātu, sacenšas arī cechs ar cehu. Piemēram, vilnas apstrādes ceha ļaudis sacenšas ar kokapstrādātājiem.

Par to, ka Rūpniecības kombināta ļaudis stingri apņēmušies pieņemtās saistības izpildīt, liecina panākumi šā gada pirmajā ceturksnī. Plāns kopprodukcijā veikts par vairāk nekā 129 procentiem, pie kam virsplāna produkcija ražota par 803 tūkstoš rubļiem. Ja pagājušajā gadā no 30 paredzētajiem produkcijas veidiem plānu izpildīja tikai 16, tad šā gada pirmajā ceturksnī no iepilnotajiem 25 veidiem izpildīti jau 23.

Labi aizvadītajā ceturksnī strādājuši mē-

beļu ražotāji, kas uzdevumu veikuši par 106 procentiem. Virs plāna viņi devuši daudz drēbju skapju un citu mēbeļu. Labi strādājušas bb. Veltheima un Mazā galdnieku brigades.

Teicami panākumi ir meža — transporta ceha ļaudīm. Malkas un būvkokus sagatavošanā pirmajā ceturksnī jau izpildīts visa gada uzdevums. Liels nopelns šeit strādniekiem bb. Preisam, Romanovskim, Teibem, Brēdavam.

Malkas izvešanas uzdevums veikts par vairāk nekā 112 procentiem. Par to jāpateicas šoferiem bb. Kazlovskim, Dukam, Stankevičam, Pinkulim. Neskatoties uz šās ziemas ļoti sliktajiem ceļa apstākļiem, viņi regulāri izpildīja

savus darba uzdevumus.

Ceha kolektīvs 20 dienas pirms termiņa uzsācis kūdras ražošanas sezonu. Kaut gan pēdējās dienās sals kavēja darbu, kūdras ražotāji tomēr normas izpilda par 125 procentiem. Citādi tas arī nevar būt, jo viņi apņēmušies par godu Oktobra 40. gadadienai sezonas uzdevumu veikt 10 dienas pirms termiņa — līdz 1. augustam.

Labi pirmajā ceturksnī strādājuši arī metalremonta ceha, sadzīves pakalpojumu darbnīcu, būvgrupu un citu nozaru ļaudis.

Panākumi pirmajā ceturksnī ir garantija, ka Rūpniecības kombināta kolektīvs sekmiīgi izpildīs pieņemtās saistības.

V. Kļava

Pie MIČURINA VĀRDĀ nosauktā kolchoza CŪKKOPĒM

Kad Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa zootehnikai b. Cērmānē lūdzu pastāstīt, kādus ienākumus kolchozam dod cūkkopība un kā strādā kopējas, viņa atbildēja:

— Mēs galveno vērību veltām bekoncūku audzēšanai. Pagājušajā gadā bekonu audzētājas nobaroja 430 bekoncūkas, vai vidēji uz 100 ha aramzemes saražojām 32 centnerus cūkgaļas. Šogad esam apņēmušies nobarot un nodot valstij ne mazāk kā 500 bekoncūkas. Mūsu cūkkopes pirmos 50 bekonus jau nobarojušas. Drīz nodosim valstij vēl 100 bekoncūku.

No zootehnikas uzzināju, ka kolchozā ir tādas bekonu nobarošanas meistares kā Anna Dziedīņa, Velta Putniņa, Marija Megne, Berta Pauliņa un citas, kuras prot bekonus nobarot 5—6 mēnešos. Runājot par labākām kolchoza cūkkopēm, nevar aizmirst sivēnmāšu kopēju Lavīzi Boži. Pagājušajā gadā viņa no katras sivēnmātes ieguva 17 sivēnus, bet šogad apņēmusies iegūt vismaz 20.

Cūku novietnē „Vepri” strādā labākās bekonu audzētājas Berta Pauliņa un Marija Megne. Pagājušajā gadā b. Pauliņa nobaroja 53 bekoncūkas, bet b. Megne — 63. Šogad viņas nobarojušas 15 bekonus. Pašreiz abām kopējām barošanā ir 83 bekoncūkas, kuras jau tuvākajās dienās realizēs.

Cūkkopes pastāstīja, ka diennaktī katra cūka pieaug dzīvsvārā par 500—600 grammiem.

Lūk, ko par barības devām un to izbarošanu pastāsta b. Megne:

— Mūsu barojamām cūkām, kas visas smagākas par 45 kilogramiem, dienas deva ir 2—3 kg milti un 5—6 kg pelavas. Tā, protams, nav liela,



Attēlā (no kreisās): bb. Megne un Pauliņa baro bekonus.

un ticu, ka viena otra cūkkope neticēs, ka ar šādām barības devām bez kartupeļiem var nobarot cūkas. Mēs šos spriedelējumus ar savu darbu esam apgāzušas. Kas kait mūsu bekoniem!

Galvenais cūkkopes darbā ir barību rūpīgi sagatavot un pareizi izbarot. Mēs, piemēram, visu dienas barību sadalām trijās vienlīdzīgās daļās. Rītiem barību sagatavojam iepriekšējās dienas vakarā, pusdienām — no rīta utt. Miltus un pelavas plaucējam atsevišķi, pirms izbarošanas pielejām siltu ūdeni, piejaucam pa 100 grammiem katrai cūkai cukurbiešu grauzījumus, turpat pielejām mineralvielas un tad izbarojam. Stingri ievērojam kūti tīrību un barošanas laikus. Rītos barojam pulksten 7, pusdienās — 12 un vakaros — 19. Rudeņos un ziemas mēnešos kā neatsverama

Pārskats par piena izslaukumiem no govju rajona kolchozos laikā no 1956. gada 1. X — 1957. gada 1. IV

Kolchozs	Izslaukta piena no govs kg	Valsts saldināt ar lepr. gadu
„Uzvara”	672	+222
„Imanta”	634	+149
„Venta”	628	+182
Raiņa v. n.	601	+168
„Latvijas strēlnieks”	598	+126
„Grauds”	586	+100
„Komunars”	572	+17
Kārļa Marksa v. n.	537	+36
Lisenko v. n.	516	+64
„Traktorists”	501	+12
„Cīņa”	492	+52
„Uzvaras karogs”	440	+22
Molotova v. n.	418	+46
„Kurzeme”	415	+116
„Brīvība”	402	+98
„Sarkanā zvaigzne”	399	+19
„Socialisma ceļš”	396	+35
„Sarkanais karogs”	390	+67
„Komunisma ceļš”	375	+31
„Kopdarbība”	356	+22
„Jaunā gārde”	350	+8
„Spars”	350	+15
„Leņina ceļš”	349	+8
Ždanova v. n.	337	+22
„Padomju Latvija”	331	+29
„Brīvības ceļš”	323	+12
Leņina v. n.	298	+20
„Proletarietis”	292	+22
Mičurina v. n.	271	+56
„Boļševiks”	257	+7
„Aktivists”	254	+29
„Abava”	246	+20

papildus barība ir piefermas laucīņos izaudzētās saknes. It sevišķi par to pārliecinājāmi šoziem, kad laukkopji nenovāca visus izaudzētos kartupeļus. Šovasar katra apkopsim 0,5 ha lielu piefermas laucīņu.

Atpakaļceļā iegriezāmie cūku novietnē „Lempji”. Arī tur cūkas bija labā barojumā. Tikai tur mums zēl kļuva cūkkopes, kura spiesta ar spaiņiem no kūts nest vircu un kūtmēslus. Labāks stāvoklis nebija „Plaču” novietnē, kur trūkst pat griestu.

Vairums cūku novietņu kolchozā ir zem katras kritikas. Taču izeja ir — jāpabeidz jaunās cūku kūts celtniecība, kur pirms diviem gadiem sāka celt, bet tālāk par spārēm būvbrigade nav tikusi. A.Dzenis

te nelikās zinīs, ka zēns sāka dzert, smēķēt, skolā kavēja stundas un nemācījās. Voldemars 4 gadus sēdēja vienā klasē, tomēr māte tikai vienu reizi aizgāja uz skolu un aprunājās par dēla audzināšanu ar skolotājiem. Māti neuztrauca tas, ka viņas dēls Voldemars par nesekmību un kavējumiem izslēdza no skolas. Pēc tam zēns bez nodarbošanās klīda pa pilsētu un pēdīgi, lai iegūtu naudu, nolēma savam skolas biedram nozagt velosipedu. Nezinu, vai Stuita māte arī tagad tikpat vienaldzīgi noraugās uz sava dēla gaitām, bet drīz pēc jaunākā dēla notiesāšanas administratīvā kārtā tika sodīts Stuitas vecākais dēls Vilis. Arī viņš tikko sasniedzis 18 gadus, nekur algotā darbā nestrādā, nemācās, nodarbojas ar dzeršanu, piedzēries piekauj ne tikai savus draugus, bet rupji izturas arī pret māti.

Šie gadījumi nav vienīgie, un gandrīz visi notieš tieši administratīvā kārtā sodīti ir nepareizas audzināšanas upuri.

Kāds gan izaugtu Kārļa Štrovalda un Lūcijas Degšņas bērns, ja to atstātu vecāku —

Kā mēs panākam augstas dārzeņu ražas

Krustpils rajona Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa dārzeņu audzētājs Herberts Hermanis stāsta:

— Pēdējā gadā mūsu lauksaimniecības arteļa ienākumi pieauguši pusotras reizes un pārsnieguši 2 miljonus rubļu. No šās sumas 600 tūkstoš rubļu iegūti no dārzeņu audzēšanas. Dārzeņus pērn audzējām ap 40 hektaru platībā, šogad paplašināsim to līdz 60 hektariem.

Ipašu vērību mēs veltām agro dārzeņu ražošanas palielināšanai. Nesen uzcēlām jaunu siltumnicu, ierīkojām 250 jaunus lecekšu rāmjus. Kāpostu un tomātu dēstu audzēšanai gatavojam 300 tūkstoš kūdras un trūdzes mēdus.

Pirms sēklu izsēšanas siltumnīcā mēs tās norūdām — diedzējam mainīgā temperatūrā. Sēklas, kas iepriekš kodiņātas ar granozānu vai 10 procentīgu formalīna šķīdumu, uz 12 stundām iemērcam istabas temperatūrā ūdenī. Tad noliekam tās uz dažām stundām sniegā. Pēc tam ienesam tās atpakaļ siltā telpā, bet bakti noliekam aukstumā. Tā mēs rūdām sēklas 10 dienas, kamēr tās sadīgst. Sadīgušās sēklas iesējam kastītēs, kas novietotas siltumnīcās. Sēklas sadīgst ļoti labi. Lai uzlabotu augu sakņu sistemu, raugāties, lai temperatūra

siltumnīcās nepārsniegtu 5 grādus. Kad izaugušas pirmās lapas, pīķējām dēstus kūdras un trūdzes mēdīņos.

Sēklu rūdīšana ir ļoti vērtīgs agrotehnikas paņēmieni. Tā nodrošina agri un augstu dārzeņu ražu. Par to mēs pārliecinājāmies pērn: kāpostus sākām novākt jau jūnijā beigās, 10 hektaru platībā novācām 250 centnerus galviņu no hektara.

Dārzeņu stādīšanu tīrumā šogad sāksim agrāk, jau aprīļa vidū. Augi, kuru sēklas rūdītas, no rīta salnām nebaidās. Tie ātri iesakņojas un spēcīgi aug. Veģetācijas periodā vismaz divas reizes apstrādāsim rindstarpas. Kāpostiem dosim virsmēslojumu — superfosfātu, amonija salpetru un kalij sāļus.

Pašreiz mūsu brigade beidz izvest uz tīrumiem organiskos mēslus. Reizē jarovizējam „Priekulu agrās” šķirnes sēklas kartupeļus, sāksim pīķēt dēstus. Šogad esam nolēmuši iegūt caurmērā no viena hektara ne mazāk kā 200 centneru gurķu un galda biešu, 300 centneru agro kāpostu un 180 centneru agro kartupeļu. Paredzēts par dārzeņiem ieņemt 1 miljonu rubļu.

(LTA)

MUMS RAKSTA

Tā turpināties nevar

Mūsu māja Alsungā, Dārza ielā № 3 ir veca: skursteņi ir sadrupuši un vējainā laikā tiek atrautas ķieģeļu šķembas, pat veseli ķieģeļi. Tie krit lejā un var uzkrīst bērniem (to mūsu mājā ir seši), kā arī pieaugušajiem.

Par skursteņu nedrošību ir ieraksts mājas ugunsdrošības kontroles grāmatā. Pagājušā gada oktobrī bijušā Alsungas

gas rajona Komunalās nodalīšanas komisija konstatēja, ka skursteņi tiešām ir nedroši. Apsolīja tos visdrīzākā laikā izlabot. Taču līdz šim nekas nav darīts.

Alsungas strādnieku ciemata izpildu komitejai beidzot jāgādā, lai skursteņi tiktu salaboti.

M. Liepa

Nepareizas bērnu audzināšanas sekas

Ģimenē bērni pavada lielāko daļu sava laika. Tāpēc viņu audzināšanai ģimenē ir ļoti liela nozīme, lai tie izaugtu par krietniem padomju pilsoņiem. Tomēr vēl ir vecāki, kuriem bērnu audzināšana nerūp. Viņi ne tikai atbalsta bērnu nedarbus, bet pat pamudina izdarīt noziegumus.

Šā gada 8. aprīlī Rendas tautas namā Kuldīgas rajona tautas tiesa izskatīja krimināllietu par zādzību pret diviem pusaudžiem — 16 gadus veco Ainu Jānsoni, 14 gadus veco viņas brāli Leonu un šo bērnu māti Hermīni Jānsoni. Tiesas sēdē noskaidrojās, ka Hermīne Jānsone, būdama kolchoza „Uzvara” biedre, nepiedalījās sabiedriskajā darbā, atturēja no tā savus trīs bērnus un pat nevēlēja apstrādāt piemājas zemi. Lai iegūtu iztikai sev un bērniem, viņa izvēlējās vieglāku ceļu. Pierunāja Ainu un Leonu nozagt produktus un drēbes no kaimiņiem, gados veciem kolchozniekiem Priedēm. Bērni paskaidroja, ka sākumā viņi

pretojušies mātes ierosinājumam, bet pēc neatlaidīgas kūdīšanas tomēr piekrituši, ielauzušies caur jumtu Priedes klēti, pārnesuši mājās gaļu un dažādas drēbes, kuras māte kopā ar Ainu noslēpušas. Šī noziedzīgā mātes rīcība arī noveda nepilngadīgos bērnus uz apsūdzēto sola. Par Ainu no Rendas 7-gadīgās skolas ir labs raksturojums, bet blakus tam piezīme, ka uz meiteni ļoti sliktu iespaidu atstājis mātes nepareizā audzināšana. Šīs audzināšanas sekas atklājās drīz pēc skolas atstāšanas. Šoreiz abi jaunieši ir sodīti, bet citos ģimenes apstākļos viņi izaugtu par krietniem padomju pilsoņiem.

Šis nav vienīgais gadījums, kad uz apsūdzēto sola nonāk mazgadīgi vai nepilngadīgi bērni. Februārī par velosipeda zādzību tautas tiesa sodīja 14 gadus veco Voldemaru Stuitu. Viņa māte tieši nebija pamudinājusi savu dēlu izdarīt zādzību, bet neko nedarīja, lai viņu audzinātu. Mā-

te nelikās zinīs, ka zēns sāka dzert, smēķēt, skolā kavēja stundas un nemācījās. Voldemars 4 gadus sēdēja vienā klasē, tomēr māte tikai vienu reizi aizgāja uz skolu un aprunājās par dēla audzināšanu ar skolotājiem.

Māti neuztrauca tas, ka viņas dēls Voldemars par nesekmību un kavējumiem izslēdza no skolas. Pēc tam zēns bez nodarbošanās klīda pa pilsētu un pēdīgi, lai iegūtu naudu, nolēma savam skolas biedram nozagt velosipedu. Nezinu, vai Stuita māte arī tagad tikpat vienaldzīgi noraugās uz sava dēla gaitām, bet drīz pēc jaunākā dēla notiesāšanas administratīvā kārtā tika sodīts Stuitas vecākais dēls Vilis. Arī viņš tikko sasniedzis 18 gadus, nekur algotā darbā nestrādā, nemācās, nodarbojas ar dzeršanu, piedzēries piekauj ne tikai savus draugus, bet rupji izturas arī pret māti.

Neticami, ka nepilngadīgie jaunieši Jānsoni būtu nonākuši uz apsūdzēto sola, ja par viņu dzīvi un darbu būtu vairāk interesējušās kolchoza „Uzvara” komjaunatnes un partijas organizācijas, iesaistījušās tos ražošanas un sabiedriskajā darbā. Katrs kolchoznieks Hermīni Jānsoni raksturo kā slinku kolchoznieci un sliktu māti, bet vai kāds arī padomāja par viņas bērniem? Vai sniedza tiem labu padomu? Protams, par to neviens nepadomāja.

Tāpat pēc izslēgšanas no skolas neviens nepainterējās par Voldemaru Stuitu. Tāpēc ārpus skolas, bez labu

draugu, vecāku audzināšanas un moraliska atbalsta tas pagrims arvien vairāk.

Vai nevajadzētu vairāk par jauniešu audzināšanu padomāt fabrikas „Vulkans” un citu uzņēmumu sabiedriskajām organizācijām. Vairāki tur strādājošie jaunieši sodīti ar arestu par huliganisku uzvešanas sabiedriskajās vietās. Starp sodītajiem ir vairāki komjaunieši un pat meitenes. Daži no šiem jauniešiem pat pēc soda izciešanas savu uzvedību nav labojuši.

Atklātīes tiesas procesi, lēmumu noraksti sīko huliganisko pārkāpumu lietās, ko tiesa nosūta darba vietām, ir domāti visa darbinieku kolektīva apspriešanai par savu biedru izdarītiem pārkāpumiem. Līdz šim darba vietas šos lēmumus pieprasa tikai tāpēc, lai pievienotu darbinieka kadru lietai kā attaisnojošu dokumentu par darba kavējumu. Šāda nostāja ir nepareiza. Lai samazinātos noziegumu skaits, par jauniešu audzināšanu nopietnāk jāpadomā vecākiem, sabiedriskām organizācijām un visai sabiedrībai.

T. Plavāne,
tautas tiesnese

Kolchoza mežsargs



dažs, un it sevišķi traktoristi, paši izvēlējās vajadzīgos kokus un nocirta. Tagad, kopš b. Muiznieks pārzina mežus, neviens koks nepazūd bez ziņas. Mežsargs stingri raugās, lai ciršana notiktu tikai izlases veidā. Kolchoznieki malķu cirta vispirms pa lauku malām, grāvjiem, plavām. „Mirusos” kokus vienmēr izcērt laikus, lai tie nebojātu arī apkārtējos. Mežā neatstāj kritošos kokus, kuri parasti ir par perēkli visvisādiem kukaiņiem, kaitēkļiem.

— Dažreiz gadās arī tādi „gudrinieki”, kuri, cērtot kokus, nesadedzina zarus, — stāsta mežsargs, — un tad nu šo darbu atliek no dienas uz dienu. Tāpēc skatos, lai zarus tūlīt sadedzina, vai uzdodu to izdarīt trīs dienās. Ja nē, ar tādiem jārunā valdes sēdē.

Plaša ir lauksaimniecības arteļa „Uzvara” teritorija. Dažviet lauki kā nelielas salas izkaisīti zaļo mežu masīvē. Tādēļ nav brīnums, ka meži no kolchoza centra atrodas pat 18 km tālu. Mežsargs nevar lietot kaut kādus satiksmes līdzekļus; ne zirgu, ne velosipēdu pa mežu līdz neizvadāsi, atliek tikai iet ar kājām.

— Mežsarga darbs man patīk, — smaidot saka b. Muiznieks. — Nu jau apritējuši vairāk nekā 4 gadi, kopš stāgāju pa mežu. Nesen biju 2 nedēļas kvalifikācijas celšanas kursos „Krāčos”, kur ieguvu plašākas zināšanas. Tās palīdzēs turpmākajā darbā.

— Mežsargs mums ir stingrs, bet rūpīgs, — saka ne viens vien kolchoznieks. Un tādām jau arī jābūt. Kolchozam ir diži uzdevumi celtniecībā turpmākos gados. Tur būs vajadzīgs daudz labu būvkoču, tādēļ koki jātaupa.

— Koku var nocirst dažās minūtēs, bet izaudzēt jaunu tikai gadu desmitos, — šie vārdi liek vienam otram padomāt.

R. Lidumnieks

Futbola sezonu sagaidot

Republikā pirmajā grupā šogad cīnīsies 10 futbola komandas — 6 no Rīgas un pa vienai no Liepājas, Kuldīgas, Valmieras un Rēzeknes. Sacensības notiks 2 ripkos un sāksies 26. maijā.

Mūsu — Kuldīgas „Vulkana” spēlētāji sava trenera b. Freimanā vadībā ziemā cīnījās treniņos „Daugavas” sporta namā, bet iestājoties siltākam laikam turpināja treniņus brīvā dabā.

Kādā sastāvā tad šogad spēlēs mūsu futbolkomanda? Treniņos redzami visi pagājušā gada spēlētāji. Viņu vidū ir arī jaunie spēlētāji, kā b. Karaševics no Tukuma, Menc-kops, Rozentāls un Hercenbergs no jaunatnes komandas.

Pagājušajā gadā meistartības spēles bieži varēja vērot „Vulkana” uzbrucēju nevarību vārtu gūšanā. Nebija uzbrukumu spēlētāja, kas sekotu bumbai līdz vārtsarga ro-

kām. Bijušais centra uzbrucējs b. Rubulis bieži uz laukuma stāvēja un nogaidīja, kamēr bumbu notvēra vārtsargs vai pārņēma pretinieka spēlētāji. Tā bieži netika izmantotas daudzas iespējas vārtu gūšanā. Ja trenerim b. Freimanim šogad izdosies atrisināt šo uzdevumu (varbūt ar jauno spēlētāju b. Karaševicu), tad spēcīgāks kļūs „Vulkana” uzbrukums. Arī aizsardzībā bieži tika novērota pašpārliecinātā „flegmatiska spēle” (b. Priekalns), kas bieži komandai „maksāja” ar vārtu zaudējumiem.

Vēl, uzsākot šā gada sezonu, atliek vēlēties, lai spēlētāji būtu disciplinētāki un necenstos gūt uzvaru ar neatļautiem paņēmieniem.

Novērsot pagājušā gada kļūdas, Kuldīgas „Vulkana” spēlētājiem šajā sezonā iespējams iepriecināt futbola cienītājus ar labu spēli.

M. Rudovics, pirmās kategorijas futbola tiesnesis

Antibiotiku lietošana lopkopībā

Antibiotikas ir bioloģiskas vielas, kas nomāc mikrobu augšanu un attīstību. Pieredze rāda, ka, piejaucot šo preparātu pamatbarībai, nobarojamo cūku svars palielinās no 6 līdz 30 procentiem. Antibiotiku izmantošana barības devās ievērojami palielina dzīvnieku ēstgribu un pasargā tos no daudzām slimībām. Antibiotikas neietekmē lopkopības produktu kvalitāti.

Padomju saimniecībā „Valdeķi” uzkrāta pozitīva pieredze, lietojot antibiotikas kā profilaktisku līdzekli pret cūku saslimšanu. Šeit vecākais

veterinārārsts Junuss Alijevs 30 kg smagiem sivēniem dod 0,45 gramus sintomicīna. Preparātu atšķaida pienā un glikozē. Nobarojamie sivēni, kuri barības devā pievienots šis preparāts, labi ēd un neslimo.

Lai uzlabotu cūku gremošanas procesu, lieto arī biomicīnu. Šis preparāts ir ļoti rūgts. To parasti dod ar glikozi — 0,01 gramu uz katru cūkas svara kilogramu. Tādu pašu devu lieto arī paratifa ārstēšanai, pie kam jau trešajā dienā cūkas izveseļojas. Cūku plaušu slimību gadījumos labs līdzeklis ir penicilīns.

Jelgavas rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza cūkkopē nobarojamo cūku devā uz katru kilogramu barības dod 20 miligramus biomicīna, tādējādi pasargājot cūkas no saslimšanas. Bez tam cūkām, kas regulāri saņem biomicīnu, diennakts svara pieaugums ir gandrīz par 100 gramiem lielāks nekā pārējām.

Plaši lietojot antibiotikas, kolchozu un padomju saimniecību lopkopji varēs kraslī paaugstināt lopu produktivitāti un saglabāt visu ganāmpulku.

I. Vorobjovs, zootehniķis

Par zinātniskām temām

Reliģiskais sektantisms un tā kaitīgums

Reliģiskais sektantisms ir reliģijas pavēds. Sevišķi daudz sektu ir kristītajai reliģijai, kas dažreiz bija dažnedažādu reliģisko virzienu mīstis. No viena šāda virziena izveidojusies pareizticība, kas apmēram pirms tūkstošiem gadu kļuva par valdošo reliģiju Krievzemē.

Kristīgās baznīcas kundzība feodālajā Krievijā nostiprinājās cīņā pret vāco pagānisko reliģiju. Sektantisms pareizticīgo vidū radās 14. gadsimtā. Viduslaikos šī kustība guva plašu vairošanos. Tajā piedalījās dažādas sociālās grupas. Katra grupa savādāk cīnījās pret feodālismu un tās interešu aizstāvi — pareizticīgo baznīcu.

Sektantisma tālāku pieaugumu veicināja kapitalisma attīstība. Buržuāzijas cīņa par savām tiesībām, kā arī patriarhālās zemniecības protests pret izpaušanu un zemes atņemšanu pastiprināja tādu reliģisko sektu kā baptistu (no grieķu vārda „baptizo” — kristīt), evanģelistu (evanģēlija ticīgo), bet vēlāk arī to pavēdu attīstību.

Baptisti un evanģelisti tuvi reliģisko uzskatu ziņā. Lieluma ziņā abas sekas apmēram vienādas. Tāpēc tās apvienojušās vienā kristīgo evanģelistu — baptistu reliģiskajā organizācijā. Ar šādu nosaukumu tā pastāvēja arī tagad. Vēlāk baptistiem pievienojās tā saucamās Vasaņas svētku draudzes. Viens no baptisma pavēdiem ir adventisti (no latīņu vārda „adventus” — atnākšana), kurus sauc par septiņas dienas adventistiem — sabatistiem. Viņi neatzīst nekādu reliģisko svētību un svin tikai sestdienas.

Daži cilvēki uzskata, ka sekta ir baznīca ir pilnīgi pretejas lietas. Būtībā to idejas ne ar ko neatšķiras. Protams, atšķirība starp sektām un baznīcu ir, taču tā pastāv tikai jautājumos, kas saistīti ar reliģiskās mācības izskaidrošanu un ceremoniju izpildīšanu. Sektanti grib nevis iznīcināt reliģiju, bet gan attīrīt to no dažām ceremonijām. Viņi atzīst kristību, bet nevis kā sakramentu — kā pareizticīgie, — bet gan kā ritu — „simbolu”.

Mūsdienu baptistu, adventistu un citu sektantu atšķirīgā pazīme ir tā, ka viņi ievēro draudzes piederības principu. Viņu darbībā tas piešķir zināmas īpatnības. Sektantu lūgšanas namos nav nekādu reliģisko tēlu. Sektanti noliedz svētību un „svēto” reliģiozu pielūgšanu, nerīko tik gresnūs dievkalpojumus kā pareizticīgie, utt.

Kā izpaužas sektantiskās propaganda reakcionārā būtībā un kādu ļaunumu tā nodara cilvēkiem?

Sektantu mācība, tāpat kā katara reliģija, balstās uz aktu ticību viņpasaules pārdabiskajiem spēkiem — dievam, eņģeļiem, de-

moniem un citām būtnēm, kas it kā vadot cilvēku dzīvi uz zemes. Gan sekta, gan baznīca māca, ka mūsu Zemi un citas planētas radījis dievs un ka tās pilnīgi atkarīgas no viņa labas vai ļaunas gribas. Zinātne jau sen pierādījusi, ka ir tikai materiālā pasaule, kas pastāv mūžīgi un attīstās saskaņā ar objektīvajiem likumiem, kuri nav atkarīgi no kāda subjekta gribas. Zinātne palīdz tautai atvienoties no dzīvā izziņāt dabas noslēpumus, kā arī izmantot tās varenos spēkus tautas labā.

Viena no galvenajām katras reliģijas tēzēm ir „mācība”, ka visi cilvēki uz zemes esot brāļi, viena „debesu tēva” bērni un tāpēc, lūk, viņiem vajagot mīlēt vienam otru neatkarīgi no viņu šķiriskās piederības. Sektantu lūgšanas namos bieži var lasīt lozungu, kas izlikts paša redzamākajā vietā: „Dievs ir mīlestība”. Sektanti nemitīgi izpauž ideju, ka cilvēkiem jāmiļo vienam otru. Taču zināms, piemēram, ka kristīgā reliģijā jau apmēram divus tūkstošus gadu sludina cilvēku mīlestību, bet varamācība, cilvēku apspiešana, nabadzīgo paverdzināšana kapitalistiskajās zemēs pastāv vēl šodien.

Nevar būt „mīlestības” un „brālības” tāda sabiedrībā, kurā visi ražošanas līdzekļi pieder nevis tautai, bet gan muizniekiem un kapitalistiem. Patiesā cilvēku mīlestība izpaužas nevis strādnieku savienībā ar kapitalistiem un zemnieku savienībā ar muizniekiem, bet gan cīņā par ekspluatācijas likvidēšanu. Tikai tāda sabiedrība, kur nav ekspluatācijas, var veidot laimīgu un cilvēka cienīgu dzīvi, tikai tāda sabiedrība cilvēki kļūst brāļi.

Lielu ļaunumu sabiedrībai nodara sektantu sludinātās „idejas” par tā saucamo „pasaules galu”, par „pastaro tiesu”. Sektantu sludinātāji tādējādi cenšas iebiedēt atpalikušus cilvēkus ar pasacīnām par „pastardienu”, radīt viņos bailes no nākotnes un līdz ar to nostiprināt masas savas pozīcijas. Stavropoles novada Aleksandrovska un Novoseļickas rajona ilgu laiku darbojās „gaīšreģis” Belimovs. Viņš izplatīja leģendu par „drīzo pasaules galu”, kas it kā pienāksot 1949. gadā. Bet kad pienāca šis gads un nekādas „pastardienas” nebija, Belimovs pastēdās nozūst.

Mūsu socialistiskajā sabiedrībā, kur notikusi kultūras revolūcija, sludinātājiem arvien grūtāk cilvēkus iesaistīt savās sektās. Padomju ļaudis tiecas nevis pēc reliģijas, bet pēc zināšanām. Ir daudz gadījumu, kad sektanti izstājas no reli-

ģiskajām sektām un pārtrauc jebkuru sakarus ar tām. Lūk, ko rakststam „Komsomolskaja Pravda” rakstīja jaunais strādnieks M. Gavrjušs: „Strādājot Krivoļrogā, es nokļuvu baptistu ietekmē. Es pametu grāmatas, pārtraucu mācības, gandrīz aizgāju no darba. Es grīzeos pie dieva, lūdzos viņa žēlastību, lūdzu izpildīt manus vēlējumus, taču dievs klusēja...” Saprātis reliģijas bezjēdzību un kaitīgumu, Gavrjušs aizgāja no baptistu sektas un atkal sāka mācīties. Savu laimi un dzīves jēgu viņš atrada nevis reliģijā, bet gan darbā un mācībās.

Tas, protams, nenozīmē, ka reliģiskais sektantisms masu zemē jau zaudējis savu ietekmi iedzīvotāju zināmā daļā. Sektantiem vēl izdodas ar saviem spriedumiem apmānīt dažus darba cilvēkus. Gadījumā, ja spriediņi un pasacīnām par „džešes glābšanu” nelīdz, tad sektanti reizēm fiziski izrēķinās ar „nepaklausīgajiem”. Lai rakstītu „Trud”, piemēram, bija rakstīti, ka sektants Gabriels Kopāns neatļaidīgi prasīja, lai viņa sieva Nataša Zičajina pamet darbu un pārtrauc mācīties. Viņš aizliedza tai braukt uz Taškentu pie mācību biedrēm. „Te tu nav ko darīt, — viņš teica. — Lielā pilsētā izvirtība vien. Un arī šeit bez manis vakarā neuzdriksies kaut kur iet! Tu — mana sieva, — es nosaku!” Sieva pretojās tam. Strīda laikā Kopāns zvēriskā niknībā nosita savu sievu. Tiesa piesprieda slepkavam pelnītu sodu.

Mūsdienu sektantisms ir viens no masu garīgās paverdzināšanas veidiem. Visa sektantisma ideoloģiskā darbība ir nesamierināmā pretrunā ar zinātnisko pasaules uzskatu, ar darbaļaužu interesēm. Kapitalistiskajās zemēs valsts vara un atsevišķi monopolisti visādiem līdzekļiem uztur sektantu organizācijas. Amerikas Savienotajās Valstīs darbojas tākstošie baptistu draudzes. ASV baptisti plaši izvērsuši aktīvu darbību ne tikai savā zemē vien. Viņi ietekmē arī citā zemē baptistus. Šajā nolūkā pirms dažiem gadiem no Anglijas uz Savienotajām Valstīm pārcēlās Vipasaules baptistu biedrības izpildkomiteja. Imperialistiem nepietiek ar to, ka viņi izpauž reliģisko ticību darbaļaužu vidū. Zem dažādu sludinātāju un misionāru maskas viņi dažādās zemēs iesūta personas, kas veic graujošu darbību. Pedējos gados daudz „svētie tēvi” un „brāļi” atmaskoti kā atklāti britoju mīlošo tautu ienaidnieki.

Mūsu zemē izravētas reliģijas, tai skaitā arī sektantisma sociālās saknes. Sektantisms pie mums saglabāties vienīgi kā pagātnes palieka. Reliģisko uzskatu galīgā pārvēršana darbaļaužu apziņā ir svarīgs ideoloģiskā darba uzdevums.

J. Tučkova

SPORTS

Draudzības sacensības Ventspilī

Svētdien Ventspilī draudzības sacensībās basketbolā vīriešiem tikās Ventspils pilsētas, Liepājas „Dinamo” un „Vulkana” basketbolisti, papildināti ar rajona izlases basketbolistiem. Sievietes tikās volejbola un basketbola sacensībās ar Ventspils pilsētas komandu.

Pirmajā spēlē sacentās Kuldīgas un Ventspils volejbolistes. Mūsu volejbolistes bija pārākas gan uzbrukumā, gan aizsardzībā un izcīnīja pārliecinošu 3:0 uzvaru.

Basketbolā sievietēm jau ar spēles pirmajām minūtēm izraisās saistoša un interesanta cīņa dēļ katra punkta. Sākumā vadībā izvirzās ventspilnieces, bet spēles sestajā minūtē rezultāts jau 6:3 Kuldīgas vienības labā. Tālāk risinās sīva cīņa un, ejot puslaika atpūta, rezultāts 17:16 mūsu komandas labā. Otrajā puslaikā līdz pat spēles 25. minūtei risinās tāda pati interesanta cīņa, bet tad spēlē iestājas lūzums. Atskatot tiesnešu beigu signālam, rezultāts ir 49:33 Ventspils komandas labā.

Vīrieši pirmajā spēlē sacentās ar jaunajiem Liepājas „Dinamo” basketbolistiem, kuri iepriekšējā spēlē pieveica Ventspils pilsētas komandu.

Smīgs mūsu basketbolistiem izrādās pats spēles sākums. Spēles 11. minūtē rezultāts 25:8 Kuldīgas vienības labā. Tālāk risinās vienlīdzīga cīņa un puslaiks noslēdzas ar 39:21. Otrais puslaiks risinās ar nelielu mūsu komandas pārsvaru un spēles gala rezultāts 66:43 Kuldīgas komandas labā. Pēdējā spēlē kuldīdznieki tikās ar Ventspils izlasi. Pirmajā puslaikā vairojams kuldīdznieku pārākums. Puslaika rezultāts 27:21 Kuldīgas komandas labā. Otrajā puslaikā kuldīdznieki izrādās vairāk noguruši. 29. minūtē rezultāts vēl ir 43:36 kuldīdznieku labā, bet 46. minūtē — jau 46:43 Ventspils labā. Tālāk risinās līdzīga cīņa. Kad līdz spēles beigām bija palikušas 4 sekundes, rezultāts 57:56 Kuldīgas labā, bet tad Šternbergs izpelnās sodu, kuru groza guvumā pārvērš Ventspils spēlētājs. Spēles gala rezultāts 58:57 Ventspils labā.

Katrai komandai bija pa vienam zaudējumam un vienai uzvarai. Skaitot iegūtos un zaudētos punktus, pirmajā vietā izvirzījās Kuldīgas komanda. Otrajā vietā palika Ventspils, bet trešajā — Liepājas „Dinamo”.

O. Maurs

Viesi no Kuldīgas

Sestdien, 6. aprīlī Kables tautas namā viesojās Kuldīgas I vidusskolas 11.-a klases kolektīvs, kas rīkoja festivalam veltītu pašdarbības vakaru.

Pašdarbības vakaru ievadīja E. Vilka vienotēliens „Sapnis nomodā”.

Vienotēlienam sekoja koncerts. Tas bija sagatavots rūpīgi un interesanti. Priekšnesumos ietilpa gan dziesmas, deklamācijas, akrobātiskie vingrojumi, gan arī humoristiski uzvedumi. Sevišķi sajūsmi

nāti skatītāji bija par A. Beikas māksliniecisko sniegumu. Labi skanēja dziesmas „Pie jūras kolchozā” un „Jūrnieku dziesma” ansambļa izpildījumā. Bez tam labu skatītāju atsaucumi guva pianiste Rubule un akrobate Lāma. Priekšnesumi noslēdzās ar latviešu tautas dziesmu inscenējumiem. Vēlām veiksmi Kuldīgas I vidusskolas 11.-a klases kolektīvam mācībās un mākslinieciskajā pašdarbībā.

V. Zujs, Kables vidusskola

A. Golubs, A. Paršins

Pa zvēru taku

(1. turpinājums)

— Tēti, mums pazudusi skolotāja Aleksandra Petrovna Aleksejeva, — ar bažām ziņoja tēvam sestās klases skolniece Alda Saukitāne.

— Es viņu nepazīstu, meitiņ. Kāda tad viņa izskatās?

— Vidēja auguma, tumšmāte, brūnām acīm.

— Pagaidi, bet es taču laikam viņu redzēju piektdien, 30. martā. Braucu pievakarē pa Vircavas ceļu uz motocikla — skatos, izkāpj no mašīnas sieviete un vīrietis. Rokās viņai melna somiņa un tīklis ar maizīti. Vīrietis paņēma sievietei zem rokas, un viņi aizgāja uz Vircavu caur mežu.

— Tēti, tev vajag tūlīt iet un pazinot.

Atveikotājs un pieredzējis mežsargs, kas ilgus gadus atdevis mežam, bija pieradis mierīgi dzīvē. Viņš pakasīja pakausi. Vai ir vērts lepoties visā tautā? Nopemšanās būs liela. Un viņš jau iztēloja, kā milicija sāksies pratināšanas un gandrīz vai katru dienu viņu atraus no darba. Labāk, ja viņš nekur neies.

— Nē, neļau, — viņš telca.

Meitas sāka gauži raudāt. Viņa ieteipīgi pieteica tēvam, ka, ja viņš nepazīst miliciju, tad viņa pati ies un visu izstāstīs. Alda atbalstīja arī māte. Saukitānes padoms. No rīta viņš devās no savas vietas uz mīlestību nolūkā iegriezties pie milicijas iecirkņa pilnvarotā Dolotova.

...Marija Petrovna Aleksejeva uztraucās par māsas likteni vairāk nekā Likovs. Neraugoties uz savu nespēku pēc operācijas, viņa pieteicās kopā ar to iet meklēt māsas pēdas mežā. Nezin kādēļ viņa bija pārliecināta, ka nelaime ar māsu ir notikusi tieši mežā. Pati viņa no ceļa nost negāja, bet Vasilis, iegājis mežā dziļumā metrus piecdesmit, nogāja gar šoseju ap puskmilmetra un, neko neatradis, atkal iznāca uz ceļa.

— Ja ar viņu kaut kas arī būtu noticis mežā — vienlaigi, pēdas neatradīs: pirms divām dienām sniga sniegs, — sprīda viņš.

Drīz pēc tam viņu satika Dolotovs.

— Kā dzīvo, Vasilij?

— Nu tā, nekas, bet, lūk, sleva pazudusi.

— Šodien „izķemmēsim” mežu.



Vakars uz ezera...

6. aprīļa pievakarē mīlīga pavasara saule, pamaztiņām laizdamās aiz apvārkšņa, rotājās ar saviem stariem plašajā ūdens spogulī.

„Cik exers rāms!” varētu izsaukties dzejnieka vārdiem, ja to nebūtu savilgojusi kāda peldoša laiva. No tāni sēdošiem pret gaissajām debesīm izcēlās kāda stalta vīra siluete ar zurburainu dakšu rokā. Pa laivu pinās un mudzinājās vēl kāds atēvs...

Lai nemocītu zīpkārīgos lasītājus, pateiksim pašā sākumā, ka tas ar to žebērklī rokā, kas stipri atgādināja seno romiešu jūras dievu Neptunu, un vēl tas otrs, nebija nekāds pārdabiskas būtnes, bet augļu koku audzētava „Baužas” direktora vietnieks Anton Ančs un viņa padevīgais kalps — tās pašas saimniecības strādnieks Uldis Dzeme. Un vispār — tas nemaz nenotika uz jūras, bet mūsu rajonā Vilgales ezerā.

Tur nobriedušies, nopāckājušies ar tādām pašām daudzaru atskabargainām dakšām rokās satraukti skraidāja vairāki vīri.

„Dur, sit, ķer! Grāb ar abām rokām! Spīd pie zaunāmi!” Vakara klusumā bija dzirdami tādi kā kaujas, kā uzbrukuma saucieni, kā uzmodinājumi.

Viņi te tvārstīja un dūra lidakas, kas nārstošanas laikā bija piepeldējušas tuvu krastam un kļuvas gurdas.

Nu palūkosimies drusku tuvāk, kas ir šie droširdīgie zejīļi!

Skat tik, cik veikli maniere Žanis Nordens no „Lagzdiņiem”. Viņš jau nekur nestrādā un tūda izklaidēšanai tam stipri noderīga. Citiņi raujas arī kolchoza jaunietis Ilmārs Rudzītis, pat skolas zenķis mazais Mūrnieks aizrāvis no pienāgušo piemēra, strādā kā maza lauvēns. Žēl, ka to neredz viņa vecāki un skolotāji, tiem būtu ko papriecāties par savu lolojumu.

Viņi visi būtu samārcējušies vēl vairāk un pēc tam kaut

val šmorētas lidakas ēdot, vēl līgi šķaudītu no iesnām, ja pēkšņi pie ezera nebūtu parādījušies milicijas darbinieki ar zivju aizsardzības pārvaldes inspektoru.

Tad visiem zivju dūrējiem uzkrīta kā sniegs uz galvas. Vīri, kā mēdz teikt, sāka laisties lapās. Bija jāskrien gaballīti, lai panāktu un „lūgtu” apstāties...

Kad piekļāvās pēc valcēja Antonam Ančam, kā labi ķeras, viņš nekā neatbildēja, bet sāka kraut no laivas ārā venterus un žebērklus un pie sevis norūca:

„Nu ir vakars!”

Tā šis vakars uz Vilgales ezera beidzās ar to, ka milicijas

darbinieki un zivju aizsardzības pārvaldes inspektors atkārtoti aizmirstos zvejniecības noteikumus, uzrakstīja protokolus, ko tādās reizēs mēdz darīt, un par šo sportu lika katram samaksāt pēc soda tarifa. Ančs bez kavēšanās noskaitīja 250 rubļus. Līdzīgus sodus saņēma arī citi.

Ko no teiktā var mācīties? Lūk, kol Visiem šāda veida zivju medniekiem (kā arī tiem, kas neapvaldīti mil nēģus), pirms viņi ņem rokās duramās dakšas vai ķeseli, vajag iepriekš labi apdomāt, kā šis mezonīgi ieskāts medības var beigties.

A. Vasiljevs

Kur tā ir?



— Kur tā ir? — Jūs teiksiet: — Kaut kur laukos, kaut kur tur, kur ceļus neremontē, kaut kur tur, kur ceļu vispār nav.

— Tiesām, tur tā ir, — apgalvos arī pilsētas izpildu komitejas darbinieki. Bet, lūk, tā ir arī Kuldīgā, pilsētas nomalēs, kā Vidus, Nakotnes un Jaunsaimnieku ielās un citur. Ko par to saka pilsētas izpildu komiteja?

KĀ BEZ GALVĀM...

4. aprīlī pilsētas Gvardes ielas № 1 iedzīvotāji stāvēja sētā un brinījās...

— Kas tiem celtniekiem ienācis prātā? — kāds vecāks pilsonis sūrojas, — vai tad mūsu sētā šiem kāda būvgružu krātuve.

— Ūja, trakle! — iesaucās kāda mājsaimniece. Viņu satraukums bija pama-

tois, jo Remontu un celtniecības kantora laudis jau sētā izbēra trešo pašizkrāvējas automašīnas kravu — būvgružus.

...Pēc pāris dienām šī pašā kantora laudis krāva būvgružus mašīnā un veda projām.

— Strādā gan kā bez galvām, — pukoja pilsetnieki. Jā, tiesām kā bez galvām...

ša — visiem spēkiem palīdzēt viens otram, it īpaši tad, ja lieta skar cilvēka likteni. Maz atrodas cilvēku, kas kā Saukitānes gribētu palikt pie malas. Pie tam Vircavas iedzīvotāji labi pazina Aleksandru Petrovnu Aleksejevu. Gandrīz piecus gadus viņa audzināja viņu bērņus, bija gaidījis viesi katrā gimenē, vienkārs, godīgs un strādīgs cilvēks. Katrs uzskatīja par savu pienākumu palīdzēt iecirkņa pilnvarotajam atrast pazudušo skolotāju. Lūk, tāpēc kopā ar Dolotovu gāja meklēt gan Vircavas MTS traktorists Reņikovs, gan kolchoznieks Veldolģis, gan mežsargi un daudzi, daudzi citi.

Meža apskati nolēma sākt ar kreiso no Vircavas spārnu, no tās vietas, kur ceļam ir straujš pagrieziens. Mežā bija klusi, noslēpumaini. Pat sniegs zem kājām neērskēja — bija jūtama pavasara tuvošanās. Meklētāji gāja rēti ķēdītē. Sākumā krūmājos, ceļatuvumā, nebija redzamas pat zvēru pēdas. Pēc tam tās sāka gadīties biežāk. Pēkšņi metru septiņdesmit piecu attālumā Reņikovs ieraudzīja pēdas... cilvēka. Traktorists sāka iet gar tām. Nedaudz tālāk nezināmā pēdas spēji pagriežas, it kā cilvēks būtu no kaut kā izbījies un kā zaklis meties sāpus. Šī vietā Reņikovs tad arī ieraudzīja ar sniegu apbērtu likli. Redzamas bija tikai kailās kājas

un uz augšu uzrautais zods.

Reņikovs pasauca biedrus. Brigades milicijā apstāja bāgo vietu, bet, tā kā Dolotovs nevienu neatlāva pielet pie liķa, lai neiznīcinātu nozleguma pēdas, tad visi izgāja uz ceļa. Tikal te pie meklētājiem pienāca Likovs.

— Atradāt? — viņš jautāja Dolotovam.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Richards Kārja d. Vanags, dzim. 1930. g., dzīv. Kuldīgā, Rīgas ielā № 11 dz. 4, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Emiliju Kristapu m. Vanagu, dzim. Pippe, dzim. 1925. g., dzīv. Kuldīgā, Sarkanarmijas ielā № 77.

Letu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesā.

Kuldīgas rajona Rūpkombinatam vajadzīgi strādnieki Kaitiķu un Padures kļēģu fabrikās.

Pieteikties Rūpkombinatā Kuldīgā, Rīgas ielā 17 un kļēģu fabrikās.

Nozaudēta Kuldīgas patērtāju biedrības biedru grāmatīņa № 386 uz Marijas Pēteru m. Rožkalnes vārda, kuru skatīt par nederīgu.